

පීඩනය ඉස්කෝල පීඩනය තරම් සැහැල්ලු නැහැ. ඒත් කැමැත්ත පීඩනයෙන් ගොඩක් අත් දැඩිම ලබා ගන්න පුළුවන් කියලා මට හේරුනා. මෙහිසින් කරන එක ලෙයි නැහැ. ගොඩක් පාඩම් කරන්න මීන. හොස්පිටල් වලට යන්න මීන.

මේ හැම වැඩක් මැදදේම අම්මි මට ලොකු අත් වලක් වුනා. අම්මි කවුළුවත් මට බලපෑමක් කළේ නැහැ. මට මග පෙන්වුම් වර්ධය. මම ස්ට්‍රෝප් වෙලා ඉන්න වෙලාවට අම්මියෙහි ඇඳුම මට ලොකු සැහැල්ලක් වුනා.

කැමැත්ත එකේ දෙවෙනි අවුරුද්දේ ඉන්න කොට තමයි මට විශ්ව ගනු වුනේ. මම කැමැත්ත ගිය දවස ඉඳල මෙහිකල් ඇකලේ එකේ විතරක් නෙවෙයි, අතින් ඇකලේ වල පිරිමි ළමයින් මාත් එක්ක යාලු වෙන්න සැහැල්ලු උත්සාහ කර. ඒත් මම කැමැත්ත එකේ ගිටිය මුල් කාලේ ඒ දේවල් ගැන හිතුවේ නැහැ.

විශ්ව මාත් එක්කම මෙහිකල් ඇකලේ එකට ආපු ළමයෙක්. අපි දෙන්න තිතරම් කනා බිත් කරන් කිට්ටු යාලු කමක් තිබුනේ නැහැ. කොහොම වුනත් අතින් පිරිමි ළමයින්ට වැඩිය වෙනසක් මට විශ්වගේ පෙනුනා. ඒ වෙනස මොකද්ද කියන එක මට අදත් හරියට හේරුම් ගන්න බැහැ. විශ්වයි මමයි ආදරෙන් බැඳුනේ අපි දෙන්න දන්නෙම නැකුම් කිරීමටත් ඒක වරදක් නැහැ. විශ්ව මගේ හදවත ඇරුලා ඇතුළට ගියා වගේ හැඟීමක් තමයි මට ඇති වුනේ. ඒ හැඟීමට මම ගොඩක් ආස කලා. මට අම්මි කියපු කතාව මතක් වුනා.

"දුටු... ඔයාගේ පීච්ටේ මේ ඇතුළු වෙලා ගිටියෙ දෙවියනගේ පණිවිඩ කාර්යයක් වර්ධය... ඒ නියම දෙවියනක් නෙවෙයි... ඒ නියම දෙවියන... ඒ කියනේ ඔයාගේ උරුමකරුයා ඔයාව හොයාගෙන කවද හරි එනවා..."

ඒ නියම දෙවියන විශ්ව කියලා මගේ හදවතට දැනුනේ කොහොමද කියලා කියන්න මට හේරුම් ගෙන නැහැ. ඒත් මට එහෙම දැනුනා. ඒ මගේ අම්මියෙහි ආදරයයි, හොප්පෙන නාත්තියෙහි ආසිරිතයයි කියා වෙනස් පුළුවන්.

විශ්ව මට පණ වගේ හදවතින්ම ආදරය කරනව කියලා දැන ගන්න මට වැඩි කාලයක් ගියේ නැහැ. මමත් විශ්වට ඒ වගේම ආදරය කර. තාත්ති නැති වුනාට පස්සේ මගේ පීච්ටේ ඇති වුන ඒ ලොකු නිසැක විශ්ව හිතේ නැති වුනා කියලා මට දැනුනා. විශ්ව ගෙන් මම මගේ තාත්තිය දැකිනා. මට ඒ රැකවරණය විශ්වගෙන් ලැබෙනව කියලා මට හේරුනා.

විශ්ව කියන්නේ නියම දෙවියනක් කියන එක මගේ මුල ඇතමම දැනුනා. විශ්ව කවුළුවත් මාව පහත් හරක දේවල් වලට පොලොවට ගන්න හැදුවේ නැහැ. විශ්ව එකගේ පීච්ටේ වඩා මට ආදරය කර... මව්... එයාගේ පණටත් වඩා මට ආදරය කර. ඒ ආදරය මගේ හිතටයි ඇතමයි දෙකටම දැනුනා. ගොඩක් දවස් වල හැරුණුවට අපේ ඇකලේ එක ලෙහිසෙහි ලස්සන පොඩි මල් වර්ධයට අපි දෙන්නා ගියා. එක අරුලිය ගහක් යට නියයන පුළු බංකුව අපේ ආදර අසපු වුනා. ඒ බංකුව උඩ වැඩි වෙලා විශ්වට තුරුණු වෙලා ඉන්නව තරම් සැහැල්ලුමක් මට තවත් තිබුනේ නැහැ.

"විශ්ව... ඇයි ඔයා මට මෙව්වර ආදරේ මගේ රත්තරන්..."

මම මේ ජර්කයක මේ අරුලිය ගහ යටදී විශ්වගෙන් අහපු වාර ගණන මටවත් මතක නැහැ. ඒත් ඒ හැම පාරම විශ්ව මට ආදරෙන් උත්තර දුන්නා.

"මගේ හිමිම මැණික... මම ආදරේ ඔයාගේ හදවතට කෙල්ලෙ... එහෙම ආදරය කරන කොට ඒක දරා ගන්න බැර තරම් ලොකු ආදරයක් වෙනවා... මම ඔයාගේ ලස්සනට කැමතියි තමයි... ඒත් මම කවුළුවත් ඔයාගේ ලස්සනට ආස වෙලා නැහැ... මම ආදරේ ඔයාට වස්තුව... ඔයාගේ පාඩසැහලේට එකට... ඔයාගේ පීච්ටේ..."

"විශ්ව... මාව මෙනෙහි ගෙනව මගේ අම්මි තමයි පැටියෙ... මට ඔයාගේ උත්සාහ මගේ අම්මි..."

"මම ඒක දන්නව හිමිම... අපේ හිමිම... කවද හරි ඔයාගේ අම්මි මගේ අම්මි ගෙනව හේද?"

"ඒක වෙනව විශ්ව... ඒක ඉර හඳ වගේ වස්තුවයි...
"මගේ හිමිම..."
"මගේ විශ්ව..."

අපි දෙන්න කවුළුවත් කිස් කරන්නේ නැකුම ගෙදර

හිතේ නැහැ. විශ්වගේදී මගේදී ආදරය කවුළුවත් වෙනස් වෙනස් නැහැ කියන එක අපි දෙන්නම හේරුම් අරගෙන තිබුනා.

හැම අවුරුද්දකම වරදින්නේ නැකුම වුන දෙයක් තමයි මගේ උපන් දිනේට පුද ගාඩිනියා මලක් හමුව වෙන එක. හැම උපන් දිනයක් දවසෙම මම උදේ පාන්දර මේ මල බලාපොරොත්තුවෙන්න ගිටියා. සමහර අවුරුදු වල උපන් දිනය දවසෙ උදේට මට ටිකක් බිය හිතෙනව මේ මල එක එකක් හැද්ද කියලා. ඒත් ඒ මල හැම උපන් දිනයක් දවසෙම මට ලැබුනා. ඉතින් ඒ අවුරුද්දටම මට ඒකෙන් ලොකු පවියක් ලැබුනා. ඒ මල මගේ පීච්ටේ අඳුන් කරනව වගේ මට දැනුනා.

කවද මට මේ ගාඩිනියා මල එවන්න?... මේ ජර් ගෙන මගේ හිතට වදයක් වුනේ ඒ ගැන වැඩිය හිතන්නේ නැකුම මට ඒ ගාඩිනියා මලක් පීච්ටේ ලැබෙන කෙරියය ගැන හිතලා සැන්තෝස වුනා.

මේ ගාඩිනියා මල ගැන මම විශ්ව එක්ක කිව්වා.

"අපේ විශ්ව... මගේ හැම බඩත් ඩේ එකකටම කවද ඒකකෙනෙක් මට ගාඩිනියා මලක් එවන්න... අපි කවුරුන් දන්නේ නැ කවද එවන්න කියලා... අම්මි තම කියන්න මට ආදරය කරනවා ඒත් කියන්න කැමති නැති කෙනෙක් කියලා..."
"මමම... ඒ කියන්න ඔයාට හොරෙන් ලව් කරන කෙනෙක් ඉන්නව වගේ හේද..."

"අපේ විශ්ව... අපේ ප්ලිස් මාව වරද්දලා හේරුම් ගන්න එපා රත්තරන්... ඔයා ඇරෙන්න මට ඒ වගේ වෙන කිසිම කෙනෙක් නැහැ... මගේ ආදරයයි... පීච්ටේ ඔයා විතරමයි පැටියෙ... මගේ අපියෙත් හිමිම... ඔයාට පියපුද කෙල්ලෙ... මම විශ්වටම ගෙන කිව්වෙ... අපි දෙන්නගේ ආදරය අපි දෙන්නට විතරයි නෙ කෙල්ලෙ... ඒ කොහොම වුනත් හිමිම... මේ මල් එවන එක්කොනා ඔයාට ගොඩක් කැමති කෙනෙක් වෙන්න මීන... හැන්තම මෙහෙම එවන්නේ නැහැ නෙ... අපි ඒක හිතද කවුරුන් එවන්න ඒක අහස කරමු..."

"මව් විශ්ව... ඒක හරි..."

මේ විදියට මගේ හැම උපන් දිනයකම ගාඩිනියා මලක් හමුව වෙන එක මගේ පීච්ටේ කොටසක් වගේ වුනා. ඒ මල ලැබෙන එක මගේ පීච්ටේ ලොකු ආසිරිතයක් වුනා.

මම ඩොක්ට කෙනෙක් හැරියට මෙහිකල් ඇකලේ එකෙන් උඩින්ම පාස් වුනා. ඒ අවුරුද්දේ දෙන ගෝල්ඩ් මෙහිදී එකත් හමුව වුනේ මට. අම්මියයි, විශ්වයි ඇයි වුනේ දරා ගන්න බැර තරම් සැන්තෝසයක්.

"මමම... හිමිම... ඔයාටම මෙහිසින් ගෝල්ඩ් මෙහිදී එක හමුව වුනේ... දැන් ඉතින් ඔයාට මට වැඩිය හොඳ කෙනෙක් හොයා ගන්න පුළුවන් හේද?"

"විශ්ව... මට මුලු ලෝකම හමුව වුනේ... මම අයිති ඔයාට විතරයි මගේ රත්තරන්..."
විශ්ව ගෙන් පිට ලෝකයක් මට තිබුනේ නැහැ.

අපි දෙන්න ඩොක්ටස්ලා වෙලා මාස හයකට පස්සේ අපි කසාද බිඳින්න තීරණය කර. මගේ අම්මියත්, විශ්වගේ අම්මියත් තාත්තියත් අපේ වෙඩිත් එකට සම්පූර්ණ ආසිරිතයක් දුන්නා.

අපි දෙන්නා කසාද බැරේදී මගේ පීච්ටේ වෙති උපන් දිනය පහුවෙලා මාස තුනකට පස්සේ. මගේ පීච්ටේ වෙති උපන් දිනය දවසෙ තව පුදුම දෙයක් සිද්ධි වුනා. ඒ තමයි මට එක ගාඩිනියා මලක් වෙනුවට මල් දෙකක්ම ලැබුන එක. මට මේක අදහා ගන්න බැර වුනා.

අම්මිය විශ්වයි දෙන්නම කිරිවෙ මේ මල් එවන එක්කොනා මගේ වෙඩිත් එක ගැනත් දන්නව ඇති කියලා. ඉතින් ඒක මලක් වෙනුවට මටයි විශ්වටයි දෙන්නම මල් දෙකක් එවන්න ඇති කියලා අම්මිය විශ්වයි කිව්වා.

මේ ගාඩිනියා මල් එවන එක්කොනා දැන ගන්න මට තිබුනේ කියන්න බැර තරම් ආසාවක්. ඒත් මට එයාව හොයා ගන්න විදියක් තිබුනේම නැහැ.

හිමිමට හැම උපන්දිනයකටම ගාඩිනියා මල් එව්වේ කවද? මුඛ සන්නස කළාපය බලන්න

මුට්ටිය ඇතුළට දැමීම නිසා ප්‍රජනනය නැ



පිටරටක ඉන්න අපේ යාලුවෙකුට පිත්තල සෙමිමක් ගෙනගන්න මීන වුණා. එයා ගෙදර අයට ලියලා ඇරුනා ලොකු ආව යාලුවෙක් අපේ ඒක එවන්න කියලා. මේ වගේ ඉල්ලීමක් කළාම පවුලේ අයගේ උනන්දුව ගැන දන්න නිසා සති කීපයකට පස්සේ අපේ යාලුවා ගෙදරට දුරකතන ඇමතුමක් ගන්නා.

"පිත්තල මුට්ටිය ගන්නා දුටුවේ... තවත් පොඩි පොඩි බඩු ටිකකුත් කියනවා... ඒ ටිකත් ඒ එක්කම එව්වා" අම්මා කිව්වා.

අපේ යාලුවාට තරු විසිවුණා. ඒයා දන්නවන ලොකාවට හිතියලා එන අයට ගමන් මල වල බර නිසා ඇතිවන ප්‍රශ්න.

"අමතරව දුන්න බඩු වල කොව්වර බර තිබුණද?" යාලුවා ඇහුවා.

"වැඩිය නෑ දුටුවේ... කිලෝ තුනක් වනට"

"අයිගෝ අම්මා... ඇයි එහෙම කළේ? කිලෝ තුනක් කියන්න ලොකු බරක්නෙ... ඒ මිනිස්සු කොහොමද ඒ තරම් බරක් තේන්න?"

"ඒක ප්‍රශ්නයක් නෑ දුටුවේ... අපි ඒ බඩු ඔක්කොම මුට්ටිය ඇතුළට දාලාගෙන එව්වේ" ගෙදරින් උත්තරේ ලැබුණා.

මුට්ටිය ඇතුළට දාලා එව්වත් පිටින් එව්වත් කිලෝ තුන කිලෝ තුනම තමයි කියලා ගෙදර අයට කියාදෙන්න යාලුවා උත්සාහ කළේ නැහැ.

සැබෑ මිනිස්සු

කෙනෙකුගේ කරදරයකදී දුකකදී ඉදිරිපත් නොවන මිනිසුන් ගැන අපි හැමදාම කතා කරලා තියෙනවා. ඒත් දුකකදී උනුවන හිත් ඇති සැබෑ මිනිසුන් ගැන කතා කරන්නේ අපට ඉඩකඩ ලැබෙනවා. ඒක සැකටය.

ලොකාවේ දුප්පත් පවුලකට ආධාර කරන්න කියලා පනුවන මාසයේ සන්නසේ අපි ලිපියක් පළ කළා ඔබට මතක ඇති. මේ වැඩ පිලිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන අපේ හිතටතුන්ගෙන් ගිය සුමාන ලැබුණා අපේ හිත් සැතපුම් පුරවන ආරාධනයක්.

"මේ වෙනකොට 16 දෙනෙක් විතර අපට කතා කළා ආධාර කරන්න කැමැත්තෙන්. එයින් එක් මහත්මයාක් ඒ දුප්පත් පවුලේ නිවාසය අලුතින් ගොඩ නැගීමේ සම්පූර්ණ වියදම දරන්න කැමතිවුණා. තවත් මහත්මයාක් ඒ දුරුවාගේ සියලුම වෙළඳ වියදම් දරන්න කැමති වුණා. අපට හරිම ශක්තියක්. සැකටය. සන්නසේ ඔයාලටත් සිතුවෙයි" මවුත් කිව්වා

දුප්පත් කෙනෙකුට උදව්වක් කරන්න සහ පහක් වියදම් නොකරන බහුතරයක් ඉන්න සමාජයක මේ වගේ පරතිකාරාමි මහත්වරුන්ගේ ඉදිරිපත්වීම ගැන සිතුවී කරන්න වුවන නැහැ. සැබෑ මනුෂ්‍ය කම තමන්ගේ සමාජයේ දුක වේදනාව ඇතිත් දැකීමයි. සැබෑ බඩිඳියාත් සැබෑ බිතුබැටිමාත් සැබෑ ඉස්ලාම් බැටිමාත් මනුයි.

හිතාවෙන් මිලක් යන්න නැහැ

ස්මාර්ට් ෆෝන් එකෙන් ටේස් බුක් යන ගමන් රාජකාර කරන ලොකාව ආගමන විමසන නිලධාරියෙකුගේ විඩියෝ එකක් පනුගිය දවස් වල අන්තර්ජාලයේ ජනප්‍රිය වෙලා තිබුණා. ඒක අන්තර්ජාලයට එක් කරපු කෙනා අලාල තිබුණා කරන රාජකාරය පිළිබඳව හිසි අවධානයක් හැකිව මේ නිලධාරියා තමන්ගේ වකිමේ ඉටු කරන්න කොහොමද කියන ප්‍රශ්නයයි.



ආගමන විමසන නිලධාරීන් ගැන අපි හිතරම් කතා වෙලා තියෙනවා. මට හැමදාම කටුනායකින් එළියට එනකොට හිතට ඇතිවෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි ඇයි මේ නිලධාරීන්ට හිතාවෙලා ඉන්න කියා දෙන්නේ නැත්තේ කියන එක. ලොකාවට ඇතුළුවෙනකොට මුමුගෙනත් මුණු ටිකක් තමයි හැමෝටම දුකින් වෙලා තියෙන්නේ. ඒ අය අපි දිනා බලන්නේ අවුත් යා-නාවකින් බැහැරලා එන හොරු ටිකක් දිනා බලනවා වගේ කියලා මට හිතෙනවා. කතාකරන්නෙන් තරහිත්.

කතාවක පිටුපසේ එදිරිසිංහ

අපේ යාලුවාට තරු විසිවුණා. ඒයා දන්නවන ලොකාවට හිතියලා එන අයට ගමන් මල වල බර නිසා ඇතිවන ප්‍රශ්න.

"අමතරව දුන්න බඩු වල කොව්වර බර තිබුණද?" යාලුවා ඇහුවා.

"වැඩිය නෑ දුටුවේ... කිලෝ තුනක් වනට"

"අයිගෝ අම්මා... ඇයි එහෙම කළේ? කිලෝ තුනක් කියන්න ලොකු බරක්නෙ... ඒ මිනිස්සු කොහොමද ඒ තරම් බරක් තේන්න?"

"ඒක ප්‍රශ්නයක් නෑ දුටුවේ... අපි ඒ බඩු ඔක්කොම මුට්ටිය ඇතුළට දාලාගෙන එව්වේ" ගෙදරින් උත්තරේ ලැබුණා.

මවුනට ඔබේ පිතිට අවශ්‍ය ස

කෙනෙකුගේ කරදරයකදී දුකකදී ඉදිරිපත් නොවන මිනිසුන් ගැන අපි හැමදාම කතා කරලා තියෙනවා. ඒත් දුකකදී උනුවන හිත් ඇති සැබෑ මිනිසුන් ගැන කතා කරන්නේ අපට ඉඩකඩ ලැබෙනවා. ඒක සැකටය.

ලොකාවේ දුප්පත් පවුලකට ආධාර කරන්න කියලා පනුවන මාසයේ සන්නසේ අපි ලිපියක් පළ කළා ඔබට මතක ඇති. මේ වැඩ පිලිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන අපේ හිතටතුන්ගෙන් ගිය සුමාන ලැබුණා අපේ හිත් සැතපුම් පුරවන ආරාධනයක්.

"මේ වෙනකොට 16 දෙනෙක් විතර අපට කතා කළා ආධාර කරන්න කැමැත්තෙන්. එයින් එක් මහත්මයාක් ඒ දුප්පත් පවුලේ නිවාසය අලුතින් ගොඩ නැගීමේ සම්පූර්ණ වියදම දරන්න කැමතිවුණා. තවත් මහත්මයාක් ඒ දුරුවාගේ සියලුම වෙළඳ වියදම් දරන්න කැමති වුණා. අපට හරිම ශක්තියක්. සැකටය. සන්නසේ ඔයාලටත් සිතුවෙයි" මවුත් කිව්වා

දුප්පත් කෙනෙකුට උදව්වක් කරන්න සහ පහක් වියදම් නොකරන බහුතරයක් ඉන්න සමාජයක මේ වගේ පරතිකාරාමි මහත්වරුන්ගේ ඉදිරිපත්වීම ගැන සිතුවී කරන්න වුවන නැහැ. සැබෑ මනුෂ්‍ය කම තමන්ගේ සමාජයේ දුක වේදනාව ඇතිත් දැකීමයි. සැබෑ බඩිඳියාත් සැබෑ බිතුබැටිමාත් සැබෑ ඉස්ලාම් බැටිමාත් මනුයි.